

عنوان مقاله:

سنجش رد پای آب بخش های اقتصادی در ایران با رهیافت ماتریس حسابداری اجتماعی (SAM)

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد مقداری، دوره 11، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

سید کمال صادقی - هیات علمی دانشگاه تبریز

زهرا کریمی تکانلو - هیات علمی دانشگاه تبریز

محمد علی متفکر آزاد - هیات علمی دانشگاه تبریز

حسین اصغریور قورچی - هیات علمی دانشگاه تبریز

یعقوب اندایش - دانشجوی دکتری اقتصاد دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

هر کشوری با توجه به موقعیت زیستی خود، ظرفیت مشخصی برای بهره برداری از منابع آبی دارد که این ظرفیت توسط ظرفیت اکولوژیکی محاسبه می گردد. استفاده بیش از حد، از این ظرفیت اثرات مخربی به محیط زیست دارد که این تبعات منفی با توجه به نحوه بکارگیری آب توسط خانوارها و بخش های تولیدی متفاوت خواهد بود. با توجه به اهمیت آب، در زندگی انسان ها و حفظ محیط زیست، این پژوهش با استفاده از ماتریس حسابداری اجتماعی سال ۱۳۹۰ به مطالعه اثرات مصرف واسطه ای بخش های اقتصادی بر رد پای اکولوژیک آب در ایران می پردازد. یافته های تحقیق حاکی از آن است که کل ردپای آب داخلی و وارداتی در بخش های مختلف اقتصادی برابر با ۹۷.۷ میلیارد متر مکعب بوده است که ۸۸ درصد از آن داخلی و ۱۲ درصد دیگر وارداتی بوده است. تولید در زیربخش های اقتصادی گندم، گاو و گاو میش، گوسفند، بز و سایر حیوانات زنده بجز ماکیان، سایر نباتات صنعتی، ساخت محصولات غذایی و انواع آشامیدنی ها بیشترین رد پای داخلی و وارداتی را داشته و ۶۶ درصد از ردپای آب کل بخش های اقتصادی را به خود اختصاص داده اند. زیر بخش های خدمات رتبه های آخر را در این زمینه به خود اختصاص داده اند.

کلمات کلیدی:

ردپای اکولوژیک آب، ماتریس حسابداری اجتماعی، ظرفیت اکولوژیکی، ظرفیت بهره برداری از منابع آبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1821007>

